

การเสริมสร้างความรับผิดชอบทางสังคมของนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง Enhancing the social responsibility of students who work at night

ปัทมา สารสุข

Pattama Sarasuk

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Faculty of Management Sciences, Phranakhon Rajabhat University,

E-mail: pattama_tip@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 28 มิถุนายน 2566

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 30 มิถุนายน 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 30 มิถุนายน 2566

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรับผิดชอบทางสังคมของนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากการวิเคราะห์และทบทวนวรรณกรรมเพื่อนำเสนอแนวทางการเสริมสร้างความรับผิดชอบทางสังคมของนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง โดยทำความเข้าใจถึงลักษณะการดำรงชีวิตและการเข้าสู่การค้าประเวณีแอบแฝงของนักศึกษา ซึ่งเป็นการขายบริการทางเพศรูปแบบหนึ่ง โดยกระทำการค้าประเวณีแอบแฝงในคราบนักศึกษาด้วยความสมัครใจ เพราะรายได้ที่หาได้ง่ายโดยไม่ต้องใช้เวลานาน นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนมีการพัฒนาตนเองเป็นนายหน้าชักจูงเพื่อนหรือคนรู้จักเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีต่อไป แต่ในท้ายที่สุดแล้วนักศึกษาที่การค้าประเวณีแอบแฝงก็เห็นตรงกันว่าการค้าประเวณีเป็นการลดคุณค่าของตัวเองลงไป ไม่คุ้มค่าอะไร นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากการติดโรคและถูกทำร้ายจากผู้ใช้บริการอีกด้วย เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรับผิดชอบทางสังคมของนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง

คำสำคัญ : การเสริมสร้าง, ความรับผิดชอบทางสังคม, นักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง

ABSTRACT

This academic article aims to strengthen the social responsibility of undercover prostitution students. From the study, prostitution students secretly communicated within themselves that prostitution is a profession with high income and does not cause trouble to anyone. the necessity of raising a family Think about when you will graduate from this profession. I don't think I will do it forever as a career. Thus, covert prostitution is sex that can be traded for money. But in the end, students in covert prostitution agree that prostitution is a degradation of their own values. There is also a risk of contracting diseases and being abused by the service users. Therefore, the social responsibility of covert prostitution students'

educational institutions should instill knowledge, attitudes, and good values to nurture students to be good people. And to raise awareness for all students to feel self-worth, promoting and rehabilitating the mind. so that people in society are conscious of their actions and living in this rapidly changing society appropriately.

Keywords: Enhancing, the social responsibility, students who work at night

1. บทนำ

การรับผิดชอบต่อสังคมเป็นธรรมชาติของมนุษย์ในฐานะสัตว์สังคม ความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับล่างสุดก็คือ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว เริ่มจากการรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัว คือ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง แล้วขยายออกไปสู่ภายนอก กลายเป็นสังคมบริษัท สังคมหน่วยงาน และสังคมองค์การ ทั้งที่เป็นองค์การของรัฐและเอกชน การขยายตัวของระบบสังคมมากขึ้นนี้เองที่ทำให้ความรับผิดชอบต่อสังคมเริ่มมิได้รับผลกระทบและบกพร่องมากขึ้นตามไปด้วย ยุคของสังคมก็มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น สังคมยุคบริโภคนิยม สังคมยุคดิจิทัล หรือ สังคมยุคปรับเปลี่ยนรวดเร็ว (Disruptive Society) เป็นต้น

สถานการณ์ปัจจุบันสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุนิยม ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของภาครัฐ บุคคลในสังคมมุ่งเน้นการดำเนินชีวิตด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจของตนเองและด้านครอบครัวมากยิ่งขึ้น ต้องการความสะดวกสบายในชีวิตด้วยการใช้วัตถุนิยมมาเป็นเครื่องทุ่นแรงมากขึ้น (อนุสรณ์ ขวัญกิจอุดมกุล, 2559: 1) ดังนั้น บุคคลในสังคมจึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อที่จะทำให้ตนเองมีรายได้เพียงพอสำหรับรายจ่ายที่จะต้องใช้จ่าย ซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกหรือเพื่อสนองความต้องการของตนให้ทัดเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม จะเห็นได้ว่าความจริงแล้วในสังคมโอกาสในการหารายได้เพิ่มของแต่ละบุคคลนั้นไม่เท่าเทียมกัน ทำให้บุคคลเลือกใช้วิธีการในการเพิ่มรายได้ตนเองในทางที่ผิดเช่น การเล่นเกมพนัน การทำงานในสถานบันเทิง หรือ เป็นโสเภณี เป็นต้น

การเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีแบบแอบแฝงของนักเรียนนั้น ค่านิยมในปัจจุบันนี้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทอย่างมากโดยเฉพาะค่านิยมในด้านวัตถุตามกระแสของโลกการปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมกับตัวของสตรีเป็นอีกสาเหตุหนึ่งกระแสของบริโภคนิยมที่ไหลเข้ามาอย่างรวดเร็ว กระตุ้นให้นักศึกษาค้าประเวณีแบบแอบแฝงที่ยังอยู่ในวัยรุ่นรับเอาอิทธิพลวัตถุนิยมเข้ามา ขาดความยั้งคิดและพิจารณาญาณในการเลือกที่เหมาะสม ความต้องการทันสมัยเหมือนเพื่อนเพื่อสามารถเข้ากลุ่มได้อย่างดีนั้นก็เป็อีกปัจจัยที่ทำให้ศึกษาค้าประเวณีแบบแอบแฝงที่ยังอยู่ในวัยรุ่นหลายคนตัดสินใจหาเงินด้วยวิธีที่พวกเขาสามารถทำได้ การใช้หรือบริโภคสินค้าที่มีราคาแพงกลายเป็นเครื่องกำหนดมาตรฐานฐานะการเงินหรือสถานะทางสังคมให้สามารถเลื่อนขั้นหรือลงได้อย่างง่าย ๆ ในสังคมของกลุ่มเพื่อนใกล้ชิดและสังคมของคนที่ไม่รู้จัก

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลและเอกชนยังติดอยู่ในกรอบของการทำงานแบบป้องกันหรือปราบปราม คือ ไม่สามารถยอมรับที่จะสนับสนุนธุรกิจการค้าประเวณีได้ มองเห็นว่านักศึกษาค้าประเวณีแบบแอบแฝงเป็นการละเมิดต่อกฎหมาย และต่อผู้ใช้ในการค้าประเวณีโดยตัวของมันเอง ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในอาชีพค้าประเวณีจึงควร

เลิกประกอบอาชีพเสีย ซึ่งแนวคิดนี้มีผลดีต่อเมื่อผู้ที่อยู่ในการค้าประเวณีนั้นก็ไม่ต้องการทำงานในอาชีพดังกล่าว แต่สำหรับนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝงเข้ามาทำงานเพื่อดิ้นรนหาเลี้ยงชีวิตตนและครอบครัวนั้น การพยายามให้เลิกจากอาชีพแต่ไม่ได้พัฒนาด้านการให้ความคุ้มครองในสภาพการจ้างงานและเงื่อนไขการทำงาน เป็นสาเหตุให้การทำงานต้องเผชิญกับการละเมิดอย่างหนัก โดยกรอบของการทำงานของรัฐและเอกชนไม่สามารถขยายไปให้เกิดการสนับสนุนคนเหล่านี้ให้เข้ามามีส่วนร่วมคิดและตัดสินใจในการดำเนินการแก้ไข ปัญหาการค้าประเวณีแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นจึงยังมีกลุ่มนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝงที่ยังยึดการครองชีวิตอยู่ด้วยการเข้าทำงานในสถานบันเทิง หรือค้าประเวณีแอบแฝงอย่างผิดกฎหมาย

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการค้าประเวณี

การค้าประเวณีหรือผู้ให้บริการทางเพศเป็นปัญหาและเป็นความชั่วร้ายที่ควรกำจัดให้หมดสิ้นไปจากสังคม ในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งที่เห็นตรงกันข้ามว่า การค้าประเวณีมิได้มีความแตกต่างจากการกระทำอื่นๆ ที่มีอยู่ในสังคม ทั้งนี้ ในแต่ละฝ่ายต่างก็มีทฤษฎีและข้อความคิดสนับสนุนฝ่ายของตนและโต้แย้งฝ่ายตรงกันข้าม ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากทฤษฎี ดังต่อไปนี้

คำสอนทางศาสนาและศีลธรรม

คำสอนทางศาสนาและศีลธรรมกับการค้าประเวณีหรือผู้ให้บริการทางเพศ ถือได้ว่าเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงที่มีความรุนแรงมากที่สุดในสังคมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์ เนื่องจากฝ่ายที่เห็นว่าการค้าประเวณีหรือผู้ให้บริการทางเพศเป็นปัญหาและความชั่วร้ายต่อสังคมมักจะอ้างศาสนาและศีลธรรมมาเป็นเครื่องมือสนับสนุนฝ่ายตน โดยการสร้างให้เป็นบรรทัดฐานทางสังคม ในฐานะที่ศาสนาและศีลธรรมนั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งความดีงาม ดังนี้ เพื่อผดุงไว้ซึ่งความดีงามของสังคมการค้าประเวณีหรือผู้ให้บริการทางเพศ จึงกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งความชั่วร้ายนั้นและสมควรกำจัดให้หมดสิ้นไป ในขณะที่อีกฝ่ายมีความเห็นว่าศาสนาและศีลธรรมนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อถือศรัทธาของบุคคลซึ่งยากแก่การจะนำมาใช้อ้างเป็นบรรทัดฐานได้ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของข้อถกเถียงเกี่ยวกับการให้บริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศดังกล่าว จึงสมควรพิจารณาข้อความคิดในทางศาสนาและศีลธรรม ดังต่อไปนี้

คำสอนทางศาสนา

ในการศึกษาคำสอนทางศาสนาที่เกี่ยวกับการค้าประเวณีและผู้ให้บริการทางเพศ ซึ่งเป็นดำรัสของศาสดาที่มีความใกล้ชิดกับสังคมไทยมากที่สุด ในทัศนะของพุทธศาสนามีได้แสดงความรังเกียจหรือยอมรับอาชีพโสเภณีอย่างชัดเจน เนื่องจากแนวทางของพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ให้โอกาสทุกคนทุกอาชีพสามารถที่จะกระทำความดีได้ตามแต่ความสมัครใจ (มนตรี สิริโรจนานันท์, 2556: 94) ดังจะเห็นได้จากคัมภีร์ทางพุทธศาสนาได้กล่าวถึงโสเภณีไว้หลายแห่งด้วยกัน เช่น นางอัมพปาลี หญิงงามเมืองประจำเมืองเวสาลี (วิ.ม. (ไทย) 5/288-289/104-108) นางอัมตกาสิ ที่ได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้าจึงเกิดศรัทธาและขอบวชในพุทธศาสนา (ช.เถรี.อ. (บาลี), ช.อุป. (ไทย) 33/268-183/542-544.) นางวิมาลาเถรี ที่เข้าเฝ้าโลมพระโมคคัลลานะ แม้นางจะเป็นโสเภณีที่ได้กระทำการเช่นนั้น แต่ท้ายสุดก็ถูกสั่งสอนอบรมจนเข้าใจในธรรม รักษาศีลในฐานะอุบาสิกา และได้ออกบวชในที่สุดก็ได้บรรลุธรรม (ช.เถรี.อ. (บาลี) 71/98) และมีโสเภณีอีกประเภทหนึ่งที่

วรรณกรรมทางพุทธศาสนามักกล่าวถึงในแง่ลบ เรียกเป็นภาษาบาลีว่า เวสีหรือเวสียา เช่นที่ปรากฏในเรื่อง ภัททวัคคีย์กุมาร (วิ.ม. (ไทย) 4/36) เป็นต้น (มนตรี สิริโรจนานันท์, 2556: 94-97)

จากการพิจารณาทัศนะของพุทธศาสนาจากวรรณกรรมดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแม้ว่าจะเป็นโสเภณีพุทธศาสนายังให้โอกาสโสเภณีได้ทำความดี ยินดีรับการถวายทาน ยินดีที่จะแสดงธรรมให้ฟังธรรม หรือสอนให้ปฏิบัติธรรม หรืออนุญาตแม้แต่จะบวชก็ได้ตามแต่ความสมัครใจของแต่ละคนด้วย แม้พุทธศาสนามีได้ปฏิเสธโสเภณีก็ตาม แต่นั่นเป็นเพียงทัศนะหรือท่าทีของพุทธศาสนาที่มีต่อโสเภณีเท่านั้น และการที่โสเภณีเป็นผู้ที่ใช้เพศสัมพันธ์เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทน จึงอาจทำให้การค้าประเวณีและผู้ให้บริการทางเพศถูกมองว่าขัดต่อหลักคำสอนในทางพุทธศาสนาได้ เพื่อให้สามารถพิจารณาได้ว่าการค้าประเวณีหรือโสเภณีเป็นการกระทำที่ขัดหรือไม่ขัดต่อหลักคำสอนในทางพุทธศาสนา จึงสมควรพิจารณาหลักคำสอนของพุทธศาสนา ดังต่อไปนี้

1. กาเมสุมิจฉาจาร

กาเมสุมิจฉาจาร คือ ความประพฤติผิดในกามทั้งหลาย ผิดประเวณี หรือการเว้นจากกาเมสุมิจฉาจารที่เรียกว่า กาเมสุมิจฉาจาร เวมณี คือ การไม่ประพฤติผิดในกามทั้งหลาย กล่าวคือ ความประพฤติหรือการดำเนินชีวิตที่ปราศจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักและหวงแหน ไม่ผิดประเวณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน ไม่ทำลายสายตระกูลของผู้อื่น ดังพุทธพจน์ที่ว่า

คหบดีทั้งหลาย เราจักแสดงธรรมบรรยายสำหรับน้อมเข้ามาเทียบตัว...(3) ... อริยสาวก
ยอมพิจารณาเห็นว่า ก็ถ้าใครประพฤติผิดในภรรยาของเรา ก็จะไม่เป็นข้อที่ชื่นชอบที่พอใจแก่เรา,
ก็ถ้าเราจะประพฤติผิดในภรรยาของคนอื่น ก็จะไม่สามารถเป็นข้อที่ชื่นชอบที่พอใจแก่คนอื่น
เหมือนกัน...

(พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2555 : 723-724)

กาเมสุมิจฉาจาร มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) อคมนียุตถุ คือ สตรีหรือบุรุษที่ไม่ควรละเมิดหรือบุคคลที่ไม่ควรเกี่ยวข้องในเรื่องเพศ 2) ตสฺมี เสวนจิตต คือ จิตคิดจะเสพหรือจิตคิดกำหนดอยากมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลนั้นๆ 3) เสวนปโยโค มีความพยายามในการเสพหรือมีความพยายามที่จะมีเพศสัมพันธ์ หมายถึงการพยายามให้พฤติกรรมดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นด้วยตนเองทางกายทวารเท่านั้นสำหรับทางใจและทางวาจาไม่ถือว่าเป็นประพฤติผิด และ 4) มคฺเคน มคฺคปปฏิปตติอริวาสนิ ยังมรรค คือ อวัยวะสืบพันธุ์ให้ถึงกันหรือได้มีเพศสัมพันธ์กันด้วยความพอใจหรือยินดีในพฤติกรรมนั้น (พระมหาปัญญา ขยปญฺโญ (ดาบพลทหาร), 2536 : 15-20)

จากการพิจารณาหลักการของกาเมสุมิจฉาจาร จะเห็นได้ว่ากาเมสุมิจฉาจารมิได้กล่าวเพียงการให้ละเว้นการประพฤติผิดในกามทั้งหลายแต่เพียงผิวเผินเท่านั้น แต่ได้กำหนดให้มีองค์ประกอบถึง 4 องค์ประกอบให้พิจารณาประกอบกัน จึงจะถือได้ว่าการกระทำนั้นถือเป็นการผิดศีลธรรมทางเพศหรือผิดศีลข้อกาเมสุมิจฉาจารนี้ได้ ดังนั้น แม้จะมีเพศสัมพันธ์กันกับสตรีหรือบุรุษที่ไม่ควรละเมิดหรือบุคคลที่ไม่ควรเกี่ยวข้องในเรื่องเพศก็ตาม หากการมีเพศสัมพันธ์หรือพยายามมีเพศสัมพันธ์นั้นไม่ได้เกิดจากความพอใจหรือยินดีแล้ว ย่อมไม่อาจถือได้ว่าผิดศีลข้อกาเมสุมิจฉาจาร

2. สัมมาอาชีวะ

หลักคำสอนในทางพุทธศาสนาหนึ่งที่มีคนนำมากล่าวอ้างเพื่อใช้ในการถกเถียงกันเกี่ยวกับการค้าประเวณี คือ สัมมาอาชีวะ ในความเข้าใจที่เห็นว่าการค้าประเวณีนั้นเป็นการประกอบอาชีพที่ไม่ใช่การประกอบสัมมาอาชีพ ในขณะที่สัมมาอาชีวะ คือ การเลี้ยงชีพชอบได้แก่ การละมิจฉาอาชีวะ เลี้ยงชีพด้วยสัมมาอาชีพ รวมถึงความขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพที่สุจริต หลักการของสัมมาอาชีวะในพระพุทธศาสนามีอยู่ 3 ประการ (พระธานี เขมธมโม (จำปา), (2550 : 9-11) คือ

1) การเลี้ยงชีพชอบทางกาย คือ งดเว้นจากการเลี้ยงชีพในทางที่ไม่สมควรเรียกว่า อกรณียวณิชชา 5 อย่าง ได้แก่ (1) สัตถวณิชชา คือ ค้าขายอาวุธ (เครื่องประหาร) (2) สัตตวณิชชา คือ ค้าขายมนุษย์ (3) มังสวณิชชา คือ ค้าขายเนื้อสัตว์ (เลี้ยงสัตว์ไว้ขาย) (4) มัชชวณิชชา คือ ค้าขายน้ำเมา (รวมถึงสิ่งเสพติดทั้งหลาย) (5) วิสวณิชชา คือ ค้าขายยาพิษ ซึ่งวณิชชา คัมภีร์อรรถกถา เรียกว่า มิจฉาวณิชชา คือ การค้าขายที่ผิด หรือ อธรรมวณิชชา คือ การค้าขายไม่ชอบธรรม โดยพุทธศาสนาเห็นว่าอาชีพเหล่านี้เป็นโทษ คือ โทษต่อผู้อื่นและสังคม จึงต้องงดเว้นการประกอบอาชีพที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้กระทำผิดศีลธรรม

2) การเลี้ยงชีพชอบทางวาจา คือ ตามหลักพระพุทธศาสนา การเลี้ยงชีพชอบทางวาจาจัดเป็นกุศลกรรมและเป็นการดำเนินชีวิตที่เป็นสัมมาอาชีวะโดยยึดหลักการคือ ไม่โกหกหลอกลวง ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพื่อจ้อ ไม่พูดประชบ ไม่พูดข่มขู่บังคับให้ได้มาซึ่งประโยชน์ที่มีชอบ

3) การเลี้ยงชีพชอบทางใจ ตามหลักพระพุทธศาสนาการเลี้ยงชีพชอบทางใจเป็นมโนกรรมฝ่ายกุศลซึ่งเป็นแนวทางที่นำไปสู่ความสุขสงบภายใน เป็นการดำเนินชีวิตตามหลักสัมมาอาชีวะโดยยึดหลักการ คือ ไม่โลภอยากได้ทรัพย์คนอื่นไม่คิดเบียดเบียนคนอื่น การไม่คิดเอาเปรียบคนอื่นเลี้ยงชีพ การเลี้ยงชีพชอบทางใจจัดเป็นมโนกรรมฝ่ายกุศลที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นต้นตอให้การดำเนินชีวิตภายนอกเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องชอบธรรม เนื่องจากการกระทำภายนอกต่าง ๆ สืบเนื่องมาจากภายในจิตใจ (พระธานี เขมธมโม (จำปา), (2550 : 16)

เมื่อพิจารณาหลักสัมมาอาชีวะแล้ว จะเห็นได้ว่า หลักการของสัมมาอาชีวะนั้นมุ่งเน้นให้ประกอบอาชีพที่สุจริต โดยไม่ประกอบอาชีพที่ไม่สมควร ไม่ใช่จรรยาให้ได้ดีมาซึ่งประโยชน์ที่มีชอบ และไม่มีจิตคิดเอาเปรียบผู้อื่น และเมื่อพิจารณาการให้บริการทางเพศตามวัตถุประสงค์โดยหลักคำสอนของสัมมาอาชีวะแล้ว จะเห็นได้อีกว่า ตัวผู้ค้าประเวณีแอบแฝงและการให้บริการทางเพศนั้นไม่ได้รวมอยู่ในอาชีพที่ไม่สมควรหรือที่เรียกว่า อกรณียวณิชชา ในขณะที่อกรณียวณิชชานั้นเป็นอีกกรณีหนึ่งที่เรียกว่า การค้ำมนุษย์ ซึ่งมักมีความเกี่ยวข้องกับการให้บริการทางเพศที่เกิดจากการใช้จรรยาจลลวงให้ผู้อื่นมาเป็นผู้ให้บริการทางเพศ และขู่เชิญเอาเปรียบซึ่งผิดหลักการของสัมมาอาชีวะอย่างชัดเจน

จากการศึกษาหลักคำสอนในทางพุทธศาสนาแล้ว จะเห็นได้ว่าพุทธศาสนาได้ให้การยอมรับผู้ให้บริการทางเพศไม่ต่างจากมนุษย์คนอื่นๆ ที่สามารถประกอบความดีได้ การให้บริการทางเพศของผู้ค้าประเวณีแอบแฝงยังไม่อาจถือได้ว่าขัดต่อหลักสัมมาอาชีวะหรือเป็นอกรณียวณิชชา รวมถึงการที่พุทธศาสนามีคำสอนให้จงรักภักดีต่อคู่ครองของตนเช่นเดียวกับศาสนาอื่น แม้สถาบันการแต่งงานในพุทธศาสนาจะมีได้มีความชัดเจนว่าได้จำกัดจำนวนคู่ครองไว้แต่เพียงผัวเดียวเมียเดียว

แม้ผู้ค้าประเวณีแอบแฝงอาจเป็นผู้ที่ถูกมองว่าเป็นผู้สนับสนุนให้เกิดการผิดหรือละเมิดต่อคู่ครองได้ (สมภาร พรหมทา, 2535 : 104-105) แต่ผู้เขียนเห็นว่า การถือเช่นนั้นไม่สมเหตุสมผลหรือมีเหตุเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่าผู้ค้าประเวณีแอบแฝงเป็นผู้สนับสนุนทำให้เกิดการผิดหรือละเมิดต่อคู่ครองของผู้อื่น ซึ่งผู้ที่ผิดหรือละเมิดต่อคู่ครองของตนนั้น มักเป็นผู้ที่ไม่รู้จักยับยั้งควบคุมตนในทางกามารมณ์และไม่มีความพอใจหรือยินดีในคู่ครองของตนซึ่งเป็นผู้อื่นที่ไม่ใช่ตัวผู้ให้บริการทางเพศ ในขณะที่การมีเพศสัมพันธ์ที่จำกัดไว้เพียงคู่ครองของตน จึงทำให้ยากต่อการที่จะหาทางออกให้ได้หากความสุขจากกามารมณ์นั้นไม่อาจหาได้จากคู่ครอง ซึ่งเจตนารมณ์ที่พุทธศาสนามุ่งรักษาสถาบันการสมรสไว้นั้นก็ไม่อาจรักษาไว้ได้ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเพื่อไม่ให้ผิดต่อคู่ครองของตน จึงอาจจำต้องยอมสละซึ่งคู่ครองของตนในท้ายที่สุด

ศีลธรรม

(1) นิยามของศีลธรรม

ศีลธรรม ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ความประพฤติที่ดีที่ชอบศีลและธรรม ธรรมในระดับศีล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 1103) ทั้งนี้ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต) ได้อธิบายความหมายของศีลธรรมไว้โดยให้แปลศีลธรรมว่า ศีลและธรรม ซึ่งทำให้ครอบคลุมคำสอนในทางพุทธศาสนาได้ทั้งหมด ส่วนความหมายที่เข้าใจกันทั่วไปก็คงอยู่เพียงขั้นที่ต้องแปลว่าธรรมชั้นศีล หรือธรรมคือศีล คำว่าศีลจะขยายความกันอย่างไรก็อยู่เพียงในขอบเขตของหมวดธรรมที่เรียกว่า กุศลกรรมบถ 10 ซึ่งมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ธรรมจริยา (พึงสังเกตว่าคำว่าศีลธรรม แม้จะมีต้นศัพท์อยู่ในภาษาบาลีสันสกฤตแต่ก็เป็นคำไทย เกิดขึ้นในภาษาไทย มีในภาษาไทย และใช้กันอยู่ในประเทศไทยเท่านั้น จึงเกิดปัญหาในการแสดงความหมายขึ้นในภายหลัง ไทยเราในปัจจุบันให้ศีลธรรมตรงกับ Moral หรือ Morality ในภาษาอังกฤษ แต่ยังไม่พบประเทศใดอื่นแปลคำภาษาอังกฤษทั้งสองนั้นว่าศีลธรรมคงแปลเพียงว่า ศีล หรือ สีล เท่านั้น) อนึ่ง การแปล ศีล ว่าข้อห้ามทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับศีลคับแคบและคลาดเคลื่อนมองแต่ด้านลบอย่างเดียว ความจริงแม้แต่ศีลในระดับวินัยอย่างวินัยของสงฆ์ก็มีทั้งฝ่ายละเว้นและข้อกำหนดให้ทำ นอกจากนี้ เมื่อพูดถึงศีลมักมองข้ามเรื่องการทำมาหาเลี้ยงชีพ ที่เป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของศีลไปเสีย ทั้งหมดนี้ ล้วนทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับศีลคับแคบลง ดังนั้น เมื่อพูดถึงศีล พึงคอยระวังขยายความรู้สึกให้กว้างครอบคลุมสัมมาวาจา สัมมากรรมันตะและสัมมาอาชีวะให้หมดด้วย ความประพฤติดีงามสุจริต นับว่าเป็นคำแปลที่ตัวอย่างหนึ่งของศีล (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2555: 535) ในอีกความหมายหนึ่งท่านพุทธทาสภิกขุ อธิบายว่า ศีลธรรม มาจากภาษาบาลีว่า สีสัมม คือ สีละ แปลว่า ปกติ ส่วนสัมมะ แปลว่า สิ่ง เหตุ การประพฤติ กระทำด้วยเจตนาก็ได้ สีสัมม เขียนเป็นภาษาไทยว่า ศีลธรรมโดยอิงรูปภาษาสันสกฤต มีความหมาย 3 อย่าง คือ 1) สิ่งที่เป็นเหตุของความปกติ 2) ภาวะแห่งความปกติ 3) ปราบกฎการณ์ธรรมชาติที่เป็นอยู่ตามปกติ ดังนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ศีลธรรม คือ ความเป็นปกติตามธรรมชาติ (พุทธทาสภิกขุ, 2520: 6-7)

เมื่อพิจารณาความหมายของศีลธรรมแล้ว จะเห็นได้ว่า ศีลธรรมเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับความประพฤติที่มีสาระสำคัญอยู่ที่ความดีและความชั่ว ซึ่งความดีและความช่วนั้นยังมีปัญหาว่าสามารถนิยามได้หรือไม่ ทั้งนี้มีนักจริยศาสตร์ตอบแตกต่างกันเป็นสองพวก พวกหนึ่งเชื่อว่าคำเหล่านี้นิยามไม่ได้ ส่วนอีกพวกหนึ่งเชื่อว่านิยามได้ ฝ่ายที่เห็นว่านิยามไม่ได้ให้เหตุผลว่า ดีชั่วเป็นมโนทัศน์เดี่ยวเหมือนแดง กลม ยาว หอม เผ็ด เป็นต้น

ในทัศนะของนักปรัชญาเหล่านี้ การถามว่าดีแปลว่าอะไร ก็เหมือนการถามว่ากลมแปลว่าอะไร คำถามเหล่านี้ไร้สาระ ไม่อาจตอบได้ เพราะเป็นการถามในสิ่งที่ไม่สามารถนิยามได้นั่นเอง ส่วนฝ่ายที่เห็นว่านิยามได้ให้เหตุผลว่า คำว่าดีชั่วสามารถแทนที่ได้ด้วยคำอื่น นักปรัชญาเหล่านี้ไม่สนใจปัญหาดีชั่วเป็นมโนทัศน์เดี่ยวหรือไม่ แต่สนใจว่า คำว่าดีชั่วสามารถแทนที่ด้วยคำอื่นหรือชุดของคำอื่นได้หรือไม่ พวกเขาคิดว่าแทนที่ได้ การแทนที่นี้ไม่ทำให้ความหมายของคำว่าดีชั่วผิดเพี้ยนไป สองคำนี้ยังให้ความหมายเท่าเดิม เช่น นักจริยศาสตร์กลุ่มหนึ่งที่เรียกตัวเองว่าชาวประโยชน์นิยม (Utilitarianists) นิยามว่า ดีคือเป็นประโยชน์ ชั่วคือไม่เป็นประโยชน์ ประโยชน์ในที่นี้หมายถึงประโยชน์แก่คนหมู่มาก การขโมยเป็นสิ่งผิดเพราะการขโมยเป็นโทษแก่สังคมสังคมที่ไม่มีกฎระเบียบเอาผิดคนที่ขโมยของคนอื่นย่อมปราศจากความสงบสุข การกล่าวว่าขโมยเป็นความชั่วเท่ากับกล่าวว่าการขโมยเป็นโทษแก่คนหมู่มาก ชั่วในกรณีนี้สามารถแปลได้ว่าเป็นโทษ (สมภาร พรหมทา. (2535 : 34) นักจริยศาสตร์กลุ่มแรกที่เชื่อว่าดีชั่วไม่สามารถนิยามได้มีชื่อเรียกในวงการจริยศาสตร์ว่าชาวธรรมชาตินิยม (Non-Naturalists) ฝ่ายที่เชื่อว่าดีชั่วสามารถนิยามได้มีชื่อเรียกในวงการจริยศาสตร์ว่าชาวธรรมชาตินิยม (Naturalists) การที่ศีลธรรมนั้นเป็นความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ในสังคมที่เกี่ยวกับความดีความชั่ว เมื่อเป็นความรู้สึกแล้วจึงเป็นการยากที่จะหาบรรทัดฐานที่จะเป็นตัวมากำหนดว่าสิ่งใดที่ไม่เป็นการประพฤติดีที่จะถือว่าเป็นการขัดศีลธรรม (Immoral) ซึ่งหลักการทางศีลธรรมก็มาจากข้อความคิดที่เป็นหลักคำสอนทางศาสนาที่ได้บ่มเพาะและเผยแพร่ที่ชนะเกี่ยวกับความรู้สึกผิดชอบชั่วดีจนกลายเป็นกฎเกณฑ์ความประพฤติของมนุษย์ในสังคมที่เชื่อถือต่อศาสนานั้น ๆ โดยปริยาย (อานนท์ มาเม้า, 2557: 11)

3. ปัญหานักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง

สถานการณ์และปัญหาของเยาวชนไทยซึ่งกำลังเผชิญกับความเสี่ยงมากมายอันเกิดจากสังคมสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันตรายที่ล้อมรอบตัวเยาวชน เยาวชนจำนวนมากซึมซับพฤติกรรมความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในแหล่งมั่วสุม และอื่นๆ จนพฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตร่วมสมัยของเยาวชนที่เติบโตขึ้นทุกวัน ปัจจุบันงานเด็กนักร้องและโคโยตี้มีจำนวนมาก เพราะเป็นงานที่ผู้หญิงที่แค่มีน้าตาดีก็สามารถทำได้แล้ว (มนัญญา เหมทานนท์, 2560: 1) งานทั้งสองตำแหน่งนี้จะต้องพบเจอกับผู้คนมากมายในที่อโคจรที่ย่อมมีการเกิดอาชญากรรมขึ้นได้บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการค้าบริการทางเพศ การเสพยาหรือค้ายาเสพติด การทำร้ายร่างกายกรณีชู้สาว ซึ่งจะเห็นได้จากข่าวในหนังสือพิมพ์ได้บ่อยครั้ง และยังมีอีกหลายบทสัมภาษณ์จากศิลปินในอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวกับการค้าบริการทางเพศของโคโยตี้ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วคนมักมองถึงเรื่องการค้าประเวณีมากกว่าเรื่องอื่นๆ เพราะด้วยหน้าที่ของตำแหน่งนี้คือการเต้นเพื่อเฝ้ายวนอารมณ์ลูกค้า ทำให้ลูกค้าเกิดความใคร่และนำไปสู่การค้าประเวณีในที่สุด

เนื่องจากนักศึกษาที่ทำงานอยู่ในสถานบริการหลายรูปแบบ จึงพบปัญหาเหล่านี้บ่อยๆ แต่ละคนจะเห็นว่า ผู้หญิงที่ทำงานกลางคืนในสถานบันเทิงโดยเฉพาะประเภทเล้าจันที่ต้องเอาใจลูกค้าเป็นพิเศษจนถึงต้องถูกเนื้อต้องตัวกัน ประกอบกับการที่ต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ตลอดเวลา ทำให้ง่ายต่อการถูกหลอกลวงและง่ายต่อการไปมีเพศสัมพันธ์กันต่อหลังจากเลิกงาน จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น นักศึกษาทำงานในสถานบันเทิงประเภทเล้าจันในกรุงเทพมหานครจะมีความเสี่ยงหลาย ๆ อย่าง เช่น การทำแท้ง การติดเชื้อ HIV

การถูกมอมยา ทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้น และผู้หญิงกลุ่มนี้ไม่สามารถเรียกร้องสิทธิใดๆ ได้เพราะเป็นการกระทำที่ตนนั้นยินยอมเอง เหตุเพราะเพศหญิงเป็นเพศที่มีความสวยงาม อ่อนโยน เหมาะแก่การบริการดูแลลูกค้า ซึ่งมีมาตั้งแต่ในสังคมไทยในสมัยอดีตที่ผู้หญิงต้องคอยปรนนิบัติผู้ชาย เนื่องจากสังคมไทยเน้นการให้ความสำคัญในการเป็นผู้นำให้กับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง จึงทำให้ผู้หญิงนั้นมักมีหน้าที่แค่คอยปรนนิบัติเท่านั้น แต่เมื่อปัจจุบันสังคมที่เปลี่ยนไป ผู้หญิงมีบทบาทในการทำงานมากขึ้น แต่ก็ยังมีผู้หญิงบางกลุ่มที่รักความสบาย ต้องการงานที่ได้เงินมาอย่างง่าย เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตและตอบสนองตัณหาของตนเอง ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษาสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้สตรีในยุคที่ข้อมูลข่าวสารสื่อสารกันอย่างรวดเร็ว หันมายึดอาชีพหญิงขายบริการเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาการค้าบริการทางเพศ อาจช่วยให้ปัญหาโสเภณีไม่ซ้ำเติมวิกฤตการณ์สภาพของสังคมไทยให้เลวร้ายลงไปกว่านี้ ไม่ว่าจะปัญหาการกดขี่ทางเพศ ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาการทำแท้ง ฯลฯ ซึ่งหมายถึง สภาพสังคมอันเลวร้ายจะทำลายคุณภาพชีวิตของคนในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งปัญหาการค้าบริการทางเพศไม่ใช่ปัญหาของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง แต่เป็นภาระของคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมทุกคน ที่ต้องร่วมกันช่วยดูแลฝ่าฟันให้ปัญหานี้มีแนวทางออกที่ดีต่อไปได้

4. วิเคราะห์ความรับผิดชอบทางสังคมของนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง

ความรับผิดชอบทางสังคมของนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง การใช้หลักธรรมในการพัฒนาความรับผิดชอบ ต่อสังคมของนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ แนวทางการพัฒนาด้านการพัฒนา ด้านความกตัญญูต่อเวทีย ใช้หลักธรรมคือบุคคลหาได้ยาก 2 อย่าง ได้แก่ กตัญญู กตเวทีย ซึ่งเป็นการสร้างความรู้สึกนึกคิด ให้เห็นถึงความสำคัญของบุคคลผู้มีพระคุณ และดำเนินในการตอบแทนคุณท่าน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างระเบียบวินัยแก่เยาวชน โดยใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา คือให้นักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝงตระหนักรู้ถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองหรือที่เรียกว่าฉันทะคือมีความพึงพอใจต่อตนเอง หลังจากทีนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝงมีความพึงพอใจในหน้าที่ตนเองแล้ววิริยะก็จะเกิดขึ้นก็คือเกิดความเพียรต่อหน้าที่ของตน และเกิดความพยายามเอาใจใส่ก็คือจิตตะ และสุดท้ายเพื่อความสำเร็จก็คือการเอาใจใส่ตริตองอยู่สม่ำเสมอ คือวิมังสา ซึ่งก่อให้เกิดความสำเร็จขอให้เกิดความมีวินัยของนักศึกษาค้าประเวณีแอบแฝง

แนวทางในการพัฒนาด้านความสามัคคี และแนวทางในการพัฒนาด้านหน้าที่ และความรับผิดชอบ โดยใช้หลักธรรมสังคหะวัตถุ 4 ซึ่งประกอบไปด้วยประธานก็คือการให้หมายถึงการแบ่งปันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ปิยะวาจาคือการพูดจาอย่างไพเราะไม่ดูถูกเหยียดหยามซึ่งกันและกันให้เกียรติซึ่งกันและกันไม่กล่าวเท็จไม่กล่าวส่อเสียดไม่กล่าวคำหยาบไม่กล่าวคำเพื่อเจ้า ต่อกัน อัตถจริยาคือการเป็นผู้อนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อื่นทำตนให้เป็นประโยชน์ทั้งตนเองและส่วนรวม สมานัตตา ก็คือการปฏิบัติตนเสมอต้นเสมอปลาย ถือหลักปฏิบัติในทางที่ถูกที่ควร

5. บทสรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้พบว่า นักศึกษาคำประเวณีแอบแฝง มีความจำเป็นเพราะสังคมคาดหวังจากนักศึกษา ในฐานะผู้มีความรู้ ปัจจุบันอิทธิพลของโซเชียลเน็ตเวิร์กมีมากจึงควรนำองค์ความรู้ที่มีสร้างวิสัยทัศน์ให้คนในสังคมนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ผ่านเครื่องมือเหล่านี้ เพราะความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นภาระหน้าที่ของมนุษย์ ดังที่อริสโตเติล นักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ของกรีกได้กล่าวไว้ว่า “มนุษย์เป็นสัตว์สังคม (Human being is social animal)” เพราะมนุษย์มีการอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างเป็นหมวดหมู่ มิได้ใช้ชีวิตอยู่เพียงคนเดียวตามลำพัง เนื่องจากมนุษย์ต้องทำกิจกรรมร่วมกันอยู่ตลอดเวลา ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และแต่ละชีวิตต่างก็ต้องการที่จะเสริมสร้างความสุข ความมั่นใจ และความปลอดภัยให้กับตนเองอยู่เสมอ สังคมในทุกระดับชั้นเป็นแหล่งรวมคนหลายๆ คนเข้าด้วยกัน ซึ่งในจำนวนผู้คนเหล่านั้น แต่ละคนต่างก็มีชีวิต มีจิตวิญญาณ มีความรู้สึกนึกคิดและมีจุดหมายปลายทางที่แตกต่างกันออกไป และด้วยเหตุนี้เองบางครั้งนักศึกษาคำประเวณีแอบแฝงจึงทำให้สังคมต้องเกิดปัญหาหรือมีความสับสนวุ่นวายขึ้น อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านความคิดของแต่ละคน ซึ่งเมื่อใดก็ตามที่สังคมมีปัญหาขึ้นจะเป็นด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม นักศึกษาคำประเวณีแอบแฝงยังต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น เพราะเป็นผู้ที่ผ่านกระบวนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้น เมื่อก้าวโดยอายุแล้วผู้ที่จะเรียนอยู่ในระดับนี้ก็ต้องมีอายุพ้นนิติภาวะทั้งหมด กล่าวคือ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อผู้อื่นได้ และอยู่ในสถานะเป็นผู้นำครอบครัวโดยส่วนมากนักศึกษาคำประเวณีแอบแฝงมีสถานะเป็นผู้นำครอบครัว มีภาระหน้าที่ต้องหาเงินส่งไปให้ครอบครัว ทั้ง ๆ ที่ยังศึกษาอยู่ ในฐานะนักศึกษาคำประเวณีแอบแฝงเป็นชาวพุทธย่อมมีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับพื้นฐานตามหลักคำสอนในพระพุทธศาสนา ก็คือ การไม่ล่วงละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพผู้อื่นตามหลักศีล คือ ไม่ล่วงละเมิดผู้อื่นทางกายภาพ ทางทรัพย์สิน ทางความสัมพันธ์ครอบครัว

6. ข้อเสนอแนะ

1. เสนอจัดระเบียบกับนักศึกษาช่วงอายุได้ จัดโซนเหมือนจำกัดช่วงเวลา แต่สิ่งเหล่านี้อาจช่วยได้ไม่มากนัก ควรเริ่มต้นจากครอบครัว แต่ถ้านักศึกษาคำประเวณีแอบแฝงไปแล้ว ก็ช่วยแก้ปัญหาทางออกให้เขาสู่ความต้องการ สถานศึกษาเข้ามามีส่วนในการช่วยเหลือดูแลร่วมกันทุกภาคส่วน อธิบายด้วยเหตุและผลที่จะเกิดขึ้นให้นักศึกษาได้เข้าใจ โดยยกประเด็นข้อดี ข้อเสีย โทษ ประโยชน์ของการไปสถานบันเทิงอย่างไร้สติ ควรคิดพิจารณาถึงความเหมาะสม ชื่อเสียงของตน การรู้จักยับยั้ง ชั่งใจในการครองตน
2. ค่านิยมทางสังคม และการอบรมของครอบครัวเป็นเสมือนเกราะป้องกันให้นักศึกษาคำประเวณีแอบแฝงมีการแสดงจุดยืนว่านักศึกษาคำประเวณีแอบแฝงเป็นสิ่งที่ผิด
3. มีมาตรการในการเฝ้าระวังสื่อลามก ณาจารย์ทางเว็บไซต์ การโฆษณาเชิญชวนซื้อบริการทางเพศ โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง หากพบเห็นให้แจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น กระทรวง ICT กระทรวงวัฒนธรรม หรือสำนักงานงานตำรวจแห่งชาติ (บก.ปอท.) ซึ่งมีมาตรการและบทลงโทษตามกฎหมายที่รุนแรง เช่น พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการขายบริการทางเพศ

4. บังคับใช้กฎหมายให้เข้มงวดตาม พรบ.คอมพิวเตอร์โดยตรงไปตรงมาและเข้มงวด บทลงโทษควรใช้หลักกฎหมายมาควบคุมผู้กระทำผิด นักศึกษาที่กระทำก็ต่อยอมรับความผิดตามกระบวนการของกฎหมายเพื่อการห้ามปรามให้เด็ดขาดจะได้ไม่ผล่ออารมณ์หรือคล้อยตามสิ่งยั่วจากสื่อต่าง ๆ

5. หน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต้องหามาตรการแนวทางป้องกันอินเทอร์เน็ตร่วมกัน มีมาตรการในการเฝ้าระวังสื่อลามก อนุจารทางเว็บไซต์ กรณีการนำเข้าภาพหรือสื่อลามกอนุจาร การชักชวนให้ซื้อบริการทางเพศ ควรมีความผิดเกี่ยวกับ พรบ.คอมพิวเตอร์ ควรมีบทลงโทษพวกสื่อให้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจน แต่ควรสร้างความตระหนักให้มากกว่า นักศึกษาค่าประเมินแบบแฝงควรมิจิตสำนึกด้วยตัวเอง ห้ามสื่อยาก แต่ตัวนักศึกษาเองห้ามได้แต่จะฟังหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาเอง

7. องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับ

จากการศึกษานักศึกษาค่าประเมินแบบแฝงทำให้ได้ทราบถึงองค์ความรู้ความรับผิดชอบทางสังคมของนักศึกษาค่าประเมินแบบแฝงหลายประเด็นคือ นักศึกษาค่าประเมินแบบแฝงเวลากลางวันเป็นช่วงของการศึกษาเล่าเรียนปกติ ไม่สามารถแสดงออกถึงบางสิ่งบางอย่างที่แอบแฝงภายใน เช่น ลักษณะการแต่งตัว การพูดจาหยอกล้อกับผู้ชาย การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเมื่อเข้าทำงานกลางคืนในสถานบันเทิง นักศึกษาสามารถแสดงพฤติกรรมที่ซอมนั่นในช่วงกลางวันได้อย่างเสรี ไม่อยู่ในการควบคุม บังคับหรือกฎเกณฑ์ใดๆ สามารถแสดงออกตามสถานที่และเวลานั้นได้ผ่านตัวลูกค้าได้เต็มที่ จึงเหมือนกับมีบุคคลสองคนซ้อนทับกันอยู่ในตัวของคน ๆ เดียว นักศึกษาค่าประเมินแบบแฝงมีการสื่อสารภายในตนเองว่าการค้าประเมินเป็นอาชีพที่มีรายได้สูงและไม่ทำให้ใครเดือดร้อน ความจำเป็นต้องเลี้ยงครอบครัว ไม่สนใจต่อความคิดของผู้อื่นที่มีต่อการค้าประเมินแบบแฝงถือเป็นเพียงการทำงานอย่างหนึ่งเป็นงานที่หาเงินได้ง่าย ไม่ต้องลำบาก ทำงานหนักให้เหนื่อย คิดว่าจบการศึกษาเมื่อใดจะออกจากอาชีพนี้ ไม่คิดจะทำไปตลอดเป็นอาชีพ ดังนั้นการค้าประเมินแบบแฝงจึงเป็นเพศสัมพันธ์ที่แลกได้ด้วยเงิน จึงดีกว่าผู้หญิงใจแตกที่มีเพศสัมพันธ์แบบ Free Sex ทั่วไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของปีทมา สารสุข (2561) พบว่าการเข้าสู่การค้าประเมินของหญิงมิได้เกิดจากแรงกดดันทางสภาพเศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น แต่ส่วนใหญ่เกิดจากการหญิงสมัครใจเองที่จะเข้าสู่กระบวนการค้ามนุษย์ไม่ว่าจะเป็นด้วยการถูกชักชวนจากเพื่อนหรือคนรู้จัก และนักศึกษาบางคนก็พัฒนาตนเองเป็นนายหน้าชักจูงเพื่อนหรือคนรู้จักเข้าสู่กระบวนการค้าประเมินต่อไป แต่ในท้ายที่สุดแล้วนักศึกษาที่การค้าประเมินแบบแฝงก็เห็นตรงกันว่าการค้าประเมินเป็นการลดคุณค่าของตัวเองลงไป ไม่คุ้มค่าอะไร นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากการติดโรคและถูกทำร้ายจากผู้ให้บริการอีกด้วย ดังนั้น พ่อแม่ ควรจะให้ความสำคัญทั้งในการดูแลเอาใจใส่ลูกของตนเอง ให้ความรัก ความอบอุ่น เพราะปัญหาสังคมต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่เกิดจากสถาบันครอบครัวทั้งสิ้น ความรับผิดชอบทางสังคมของนักศึกษาค่าประเมินแบบแฝง สถาบันการศึกษาควรมีการปลูกฝังความรู้ทัศนคติ ค่านิยมอันดีจากผู้เป็นครูบาอาจารย์ช่วยอบรม บ่มเพาะให้นักศึกษาเป็นคนดี และปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาทุกคนรู้สึกความมีคุณค่าในตนเอง ไม่นำเอาร่างกายเข้าแลกเปลี่ยนเพื่อเงินหรือสิ่งของตอบแทน ต้องคำนึงถึงว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นไม่ใช่เพื่อการค้า นอกจากนี้ยังควรที่จะส่งเสริมและฟื้นฟูด้านจิตใจ

พร้อมกับการให้ความรู้และการศึกษาด้านต่างๆ ประกอบกัน เพื่อให้คนในสังคมมีจิตสำนึกในการปฏิบัติตน และการดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้ได้อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

- ปัทมา สารสุข. (2561). การสื่อสารภายในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษากับการขายบริการทางเพศ. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, นิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พระธานี เขมธมโม (จำปา). (2550). ศึกษาสัมมาอาชีวะในพระพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2555). พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย. กรุงเทพฯ: ผลิตภัณ์.
- พระมหาปัญญา ชยปัญญา (ดาบพลทหาร). (2536). กาเมสุมิฉฉาจารกัปัญหาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พุทธทาสภิกขุ. (2520). ศีลธรรม กับมนุษยโลก. สุราษฎร์ธานี : ธรรมทานมูลนิธิ.
- มนตรี สิริโรจนานันท์. (2556). สตรีในพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มนัญชยา เหมทานนท์. (2560). ทักษะของคนทำงานกลางคืนในสถานบริการประเภท 4 ต่อสาเหตุการค้าบริการทางเพศ. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- สมภาร พรหมทา. (2535). พุทธศาสนากับปัญหาจริยศาสตร์ : ทักษะของพุทธศาสนาเกี่ยวกับปัญหาโสเภณีทำแท้ง และการอุณยฆาต. กรุงเทพฯ: พุทธชาติ.
- อานนท์ มาเฝ้า. (2557). การแบ่งแยกระหว่างรัฐกับศาสนจักร : มโนทัศน์ทางนิติปรัชญาและกฎหมายมหาชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.